

เทศน์เช้า วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ธรรมะทำให้จิตใจผ่องแผ้ว จิตใจผ่องใส จิตใจของเราเ

หลงตาพระมหาบัวท่านสอนเ เราทุกอย่างยกเว้นแต่หัวใจของตัว โยนทิ้งไป

แต่เวลาพระกรรมฐานนะ เเราทุกอย่าง แต่เเราพุทโธอย่างเดียว เเราหัวใจของตน ถ้าเเรารักษาหัวใจของตนเเราได้นะ

สรรพสิ่งในโลกนี้มีเพราะมีเเรา เเราอยู่หรือเเราตายไป โลกก็อยู่กันอย่างนี้ จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ถ้าครูบาอาจารย์ที่ดีงามนะ เเราอะไรเลย ของโลกๆ เเรา

คำว่า “ของโลกๆ” เเรา เเราเกิดมากับโลกนะ เเราเกิดมาจากพ่อจากแม่ เเราเกิดมาจากบุญและบาป ฟังธรรมๆ เพื่อบุญและบาปของตน ถ้ามีบุญกุศลจะสร้างคุณงามความดีของเราๆ

ทางโลกเเราบอกว่า เป็นผู้พิพากษา เป็นผู้ที่ไม่ชนะคะคานใครเลย

จะไปชนะคะคานใคร ชนะคะคาน ชนะมากน้อยขนาดไหน สร้างเวรสร้างกรรมทั้งสิ้น ชนะกิเลสในใจของตัวประเสริฐที่สุด

ฟังธรรมๆ เพื่อหัวใจดวงนี้เ เรา หัวใจดวงนี้เ

ทำไมเเราทำคุณงามความดี ทำไมทำดีแล้วไม่ได้ดี

ทำไมจะไม่ได้ดี ทำดีก็คือดีในตัวมันนั่นแหละ ถ้าทำตามกิเลสตัณหาความทะยานอยากนะ ไปกว้านเอาบุญเอาบาปอกุศลมาใส่ใจของตน แล้วสิ่งที่ได้มาไม่เห็นอะไรมีค่าเลย สิ่งที่มีค่าคือหัวใจโดนย่ำยี โดนย่ำยีกับความเห็นแก่ตัว โดนย่ำยีกับกิเลสตัณหาความทะยานอยาก โดน

ย้ายจากการเอาชนะคะคานคนอื่น แล้วให้กิเลสมันแบกรับแต่บาปอกุศลไว้ในใจ มันเป็นประโยชน์กับใครละ

เราทำคุณงามความดีของเรา

พ่อแม่เลี้ยงดูลูกของเรา ปกป้องคุ้มครองดูแล นั่นนะให้ทาน นั่นนะการทำบุญกุศล แล้วถ้าเด็กมันอภิชาติบุตรไง มันระลึกถึงนะ ระลึกถึงนะ จะไปไหนก็แล้วแต่ หัวใจมันอยู่ที่บ้าน มันระลึกแต่พ่อแต่แม่ที่อยู่ที่บ้านไง

แต่หัวใจที่มันเป็นพาล ที่บ้านมีไดโนเสาร์อยู่สองตัว เตือนทุกอย่าง ห้ามทุกอย่าง

ออกไปข้างนอกมีแต่คนเชิดชูบูชานะ ไฮ้โฮ! มึงนี่เป็นเจ้าพ่อ มึงนี่เก่งมาก

นี่ไง เวลาอย่างนั้นล่ะชอบ ไ้คนที่รักจริง คนที่เขาเมตตาคุ้มครองดูแลนะไม่ชอบ ไปชอบแต่ไ้พวกยูแยงตะแคงรั้ว ไปชอบแต่พวกมีดบอด

ถ้ามันเป็นธรรมๆ เรามีสติสัมปชัญญะของเรา พังธรรมเพื่อหัวใจดวงนี้ไง

สิ่งที่เป็นทางโลก ประโลมโลก เรื่องของสังคม ตินินินทาทั้งนั้นนะ สร้างแต่เวรแต่กรรมทั้งสิ้น เวลาพังธรรมๆ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม พระธรรมๆ สัจธรรมนี้ยิ่งใหญ่

นี่ไง ทุกคนเวลาเป็นทางโลก ทรัพยากรจะเอามาใช้ให้หมด แล้วเวลามันโลกร้อน เกิดฝุ่นพิษขึ้นมา โอโดโอโย โอโดโอโย จะเอาชนะไ้

แต่พังธรรมๆ ธรรมเป็นสัจธรรม มันเป็นความจำเป็นในชีวิต คนเกิดมาต้องมีปัจจัยเครื่องอาศัย อาหารเราแสวงหามาเพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง ไปดูห้างสรรพสินค้า อาหารเหลือ อาหารหมดอายุ เขาเอาไปไหนละ เอามาแจกคนก็ไม่ได้ เพราะอะไร มันทำให้เสียลูกค้า

นี่ไง ถ้ามีความจำเป็นๆ เราดำรงชีวิต ดำรงชีวิตมันต้องมีปัจจัยเครื่องอาศัย ปัจจัยเครื่องอาศัยนะ ทางโลกเขามีตลาด มีการแลกเปลี่ยนสินค้า มันต้องมีหน้าที่การงาน

คนเรา มนุษย์เป็นสัตว์สังคมอยู่ด้วยกัน หน้าที่การงานของใครก็ทำหน้าที่การงานของตน แล้วสิ่งที่ได้ผลตอบแทนมา นั้นนะเป็นปัจจัย ๔ ที่เราจะไปแลกเปลี่ยนมาเพื่อดำรงชีวิตของตน

ถ้าคนที่ประหยัสมัธยัสถ์ เห็นไหม พระฉันมือเดียว ยังอดนอน ฝอนอาหารอีกนะ

เวลาทางโลก โรคอ้วน ไม่เป็นอะไรเลย มันเป็นโรคอ้วน โรคอ้วนมันเป็นเพราะอะไรละ ไม่รู้จักยังคิดไง โรคภัยไข้เจ็บเราตีมันกินเองนั่นนะ โรคภัยไข้เจ็บ แล้วเราตีมันกินเข้าไป

แต่ถ้าเรามีอำนาจวาสนาของเรา เราคัดเราเลือกของเรา เราบวชพระๆ เห็นไหม ทางโลก กินเพื่อเกียรติ กินเพื่อกาม กินเพื่อศักดิ์ศรี แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนพระไง เวลาจะฉัน ร่างกายนี้มันเป็นธาตุ ๔ และขันธ์ ๕ ธาตุ ๔ และขันธ์ ๕ ไข่มุมูตรเน่า สิ่งที่มีมูตรเน่า ขึ้นมาเพื่อดำรงชีวิตไง ดำรงชีวิตไว้ ดำรงชีวิตไว้เพื่อหัวใจ

จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ผู้ที่ทำความสงบของใจเข้ามา ฤๅษีชีไพรเขาทำฌาน สมาบัติของเขา เขาระลึกอดีตชาติได้ เขาระลึกได้หมด เพราะอะไร มันเป็นเรื่องอภิปัญญา

ถ้าสมาธิ ปกติสุข เอ๊ะ! เอ๊ะ! มหัศจรรย์ แต่ถ้ามีมานโลภก็ไป อู้อู! ไปรู้ไปเห็น มหัศจรรย์ พรหมณัง อินคฺวํ อาตมํ แปลงกาย แปลงร่าง

เวลากิเลสหลอกมึง แปลงร่างมึงไม่รู้จกมันนะ ไม่รู้จักเห็น ถ้ารู้จักเห็น จะเข้าสู่มรรค ๘ จะเข้าสู่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผีกัดประพฤติปฏิบัติของเรา จะรู้จะเห็น สิ่งใดไม่เอา

ครูบาอาจารย์ท่านสอนเลย ส่งออก จิตส่งออก จิตส่งออกไปกว้านเอาแต่ฟืนแต่ไฟมาเผาตัวเอง

ทั้งๆ ที่เราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา ธรรมชาติของความคิด ธรรมชาติของจิต มันส่งออกโดยธรรมชาติของมัน เวลาจะฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาก็ส่งออกไปไง ส่งออกไปโดยมาร มารมันแปลงร่าง มารมันแปลงร่างเป็นธรรมะนะ

เวลาเราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา เรามีอำนาจวาสนาของเรา เราจะฝึกหัด ประพฤติปฏิบัติของเราขึ้นมา

เพราะกิเลส อวิชชา พญามารอยู่ที่จิต

“มารเอ๋ย เธอเกิดจากความดำริของเรา เราจะไม่ดำริถึงเจ้า เจ้าจะเกิดบนหัวใจของเรา ไม่ได้เลย”

ทั้งๆ ที่ว่าอัสวักขยญาณทำลายภวาสวะ ทำลายภพ ทำลายชาติ ทำลายทุกอย่าง สอุปาทิเสสนิพพาน พระอรหันต์ที่ดำรงชีวิตอยู่

ของเรา เราปุณฺณคนหนาใจ ชันธมาร คิดอะไรมารมันหารไป ๕๐ เปอร์เซ็นต์

นี่ไง แต่เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอัสวักขยญาณทำลายอวิชชาใจ นี่ไง ภารา หเว ปญฺจขุณฺธา ชันธเป็นภาระ เป็นหน้าที่ เป็นการดูแลรักษาจนกว่าหมดอายุขัยไป นี่ขันธที่สะอาดบริสุทธิ์ใจ กิเลสมันหลอกไม่ได้ กิเลสเข้ามากรำกรายไม่ได้

ไม่ได้เพราะอะไร

ไม่ได้เพราะไม่มีสะพาน ไม่มีเชือกต่อ ไม่มีสิ่งใดที่เข้ามาได้

ไอ้ของเราไม่ใช่ไม่มีสะพานหรือ มันมัดไว้แน่นเลย แล้วไม่รู้ตัวอีกต่างหาก นี่มันน่าเศร้า ถ้ามันเศร้าใจนะ มันระลึกได้นะ น้ำตาไหล

น้ำตาชำระภพ ชำระชาติ นั่นเรื่องหนึ่ง

ไอ้พวกเราน้ำตาไหลพรวก น้ำตาก็เลสมันพอกพูนขึ้นมาใจ มันโศกมันเศร้า มันทุกข์มันยาก แต่เวลามันเป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมา พังธรรมๆ

สิ่งที่เราไปวัดไปวา เราไปเสียสละ ไปทำทาน ทำทานเพื่อสร้างบุญสร้างกุศล สร้างบุญสร้างกุศล การเสียสละนั้นเป็นเจตนาที่ดีงาม เจตนาที่ดีงาม แล้วย้อนกลับมาแล้ว ใครเป็นคนทำ

จิตเราเป็นคนทำ จิตวิญญาณของเรา เราเสียสละ จิตวิญญาณของเราระลึกถึง ระลึกถึง การทำคุณงามความดี การทำคุณงามความดีด้วยการเสียสละทาน เสียสละทาน ผั่งไว้ในดิน ผั่งไว้ในหัวใจของตน ในหัวใจของตนที่ทำได้ มันจะย้อนกลับมาผั่งหัวใจของตน

ทำบุญกุศลจนล้น ตักน้ำใส่ตุ่ม น้ำมันล้นตุ่ม บุญกุศลเต็มหัวใจของตน จิตตกหบดีเวลา
จะตาย นี่ไง เทวดาส่งรถสวรรค์มารับเลย นี่จิตเขามีบุญกุศล

พวกทำบาปทำอกุศล ทำลายล้างเขาไป เวลาจะตาย กรรมนิมิต พวกยมบาลมันจะมา
เอานะ วิดว๊าดๆ ไอ้โฮ! กรีดร้อง

ไม่ต้องกรีดหอรอก ไปเหอะ ไปด้วยกัน เพราะอะไร

เพราะมันเป็นสัจจะเป็นความจริงไง จะกรีดร้องไม่กรีดร้อง เรื่องของเอ็ง กรรมมันให้ผลก็
คือกรรม

กรรมคือการกระทำ

ทำแล้วบุญกุศลฝังไว้ในหัวใจ ฝังไว้ในดินนั้น ดินนั้นคือภวาสวะ คือภพที่เวียนว่ายตาย
เกิดในวัฏฏะ มันไปเกิดภพใดชาติใดขึ้นมามันจะพันธุกรรมของจิตไง พอพันธุกรรมของจิตขึ้นมา
มันตามพันธุกรรมอันนั้นไป

นี่ปลูกอะไร ปลูกข้าว เก็บเกี่ยวข้าว นี่ไง ปลูกยาง กรีดยาง ปลูกทุเรียน เก็บทุเรียน ปลูก
อะไร ปลูกหมามุ่ย ปลูกตำแย เอ็งก็คันคะเยออยู่นั่นแหละ อ้าว! เขาเอาไว้ทำยา

เอ็งปลูกอะไร เอ็งทำอะไร

จิตเหมือนกัน การกระทำ กุศลลา ธมฺมา อกุศลลา ธมฺมา ถ้าทำคุณงามความดีของเรา
เวลาทุเรียนมันออก มันหอม ช่างมันจะมัลมด้น มันจะกินของมันนะ ช่างมันยังได้กลิ่นเลย
มนุษย์ตัดอย่างดี จอง ไม่จองไม่ได้กิน เขาเหมาหมดสวนแล้ว

สิ่งที่เป็นเป็นบุญเป็นกุศล ทำคุณงามความดีของเรา มันเป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมา
เพราะอะไร เพราะภพชาติที่เราว่ายเวียนถือสิทธิ์ภพชาตินี้ ไปเกิดใหม่ จิตดวงนี้ไปเกิดใหม่ในภพชาติ
ใหม่ ภพชาติใหม่ บุญและบาปมันตามในหัวใจนั้นไป

คนที่มีบุญกุศล ตักน้ำไม่ไหล ตักไฟไม่ไหม้

ไอ้เรานั่งรอให้เรือมารับ ไม่มาสักที จมน้ำจะหายใจไม่ออกอยู่แล้ว

แต่ถ้ามีบุญกุศลเขามาจับ ถึงเวลาเป็นช่วงๆ ของเขาไป นั่นเป็นบุญและบาปของคน

แต่เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ มักโค ทางอันเอก ทางใน
พระพุทธศาสนา

เราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนาใช้ใหม่ เราไปวัดไปวาสิ เห็นการกระทำร้ายแปด
พันเก้า นั้นทางสายไหนล่ะ ทางสายโลก ทางสายเศรษฐกิจ ทางสายธุรกิจ ทางการชักชวน

ทางสายกลางในพระพุทธศาสนา หัวใจของตนเรียกร้อง หัวใจของตนทุกข์ยาก หัวใจ
ของตนเรียกร้องผู้คุ้มครองดูแลมัน

ถ้าผู้คุ้มครองดูแลมัน “ไม่มีเวลา มรรคผลหมดแล้ว ไม่สนใจใดๆ ทั้งสิ้น เราสำคัญที่สุด”

นั่นนะมันยิ่งหยาบซ้ำ หยาบหนาไปเรื่อยๆ

ทำบุญทำกุศลของตน บุญและบาปๆ ถ้ามันสำนึกได้ของมัน ถ้าสำนึกได้ของมัน เรื่อง
บุญและบาป ผลของวิญญูะ มันเป็นข้อเท็จจริงของมันอยู่อย่างนั้น

ทางสายกลางในพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอน ทาน ศีล ภาวนา

ทานคือการเสียสละ ให้จิตใจของตนมีเหตุมีผล นี่ไง ทาน

มีศีล ศีลคือความปกติของใจ เห็นไหม มันปกติของมัน แต่ไม่มีใครคุ้มครองดูแลมัน

แต่ถ้าเรามีศรัทธาความเชื่อในพระพุทธศาสนา เป็นลูกศิษย์พระกรรมฐาน ครูบา
อาจารย์สอน ทำความสงบของใจเข้ามา ทำความสงบของใจเข้ามา

ถ้าใจสงบเข้ามา เราแสวงหาทุกๆ อย่างขึ้นมาเพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง เลี้ยงปากเลี้ยงท้อง
ด้วยบุญและบาป ถ้ามันเป็นบุญกุศลมันก็สิ่งที่ดีงาม ถ้าเป็นบาปขึ้นมาก็เลี้ยงแค่ปากแค่ท้อง แต่
หัวใจโดนมันย่ำยีบีบบังคับ ถ้าเป็นศีล เป็นศีล มีศีลมีความปกติของใจ ถ้าใจปกติ มีสติปัญญา
คุ้มครองดูแลมัน หายใจเข้านี้พุท หายใจออกนี่โธด้วยสติด้วยปัญญา

นี่เง จิตที่เรียกร้องความช่วยเหลือ มันจะมีทางสายกลางในพระพุทธศาสนา มีมรรคเข้า
คุ้มครองดูแล มรรคจะเริ่ม มีสติเนี่ยะ มันระลึกได้โดยละ เราทำอะไร เราทำเพื่อใคร เวลาทำ ทำ
เพื่อจิตดวงนี้ทั้งนั้น ดีก็จิตดวงนี้รับไป ชั่วก็จิตดวงนี้รับไป

ปฏิบัติ ถ้าปฏิบัติให้มันเป็นข้อเท็จจริงขึ้นมาเนะ จิตใจที่คุ้มครองดูแลมัน ถ้ามันเข้าสู่
สัมมาสมาธิเง คือ สมาธิ ปัญญา

ปัญญาเป็นอย่างไร ปัญญาที่เอ็งเป็นนี่หรือ หนังสือดีกว่าเอ็งอีกเยอะแยะเลย หนังสือ
มังกรหยก มันดูก็ภาคนั้นนะ กำลังภายในมหัศจรรย์ มังกรหยกเขาสร้างมา เขาฉาย โอ้โฮ! เงิน
ทองไหลมาเทมา

โอ้เราเนะ มันเป็นอดีตไปแล้ว อะไรเกิดขึ้นดีและชั่ว มีสติสัมปชัญญะเท่ามันหรือเปล่า ถ้า
เท่ามันจะเป็นทางสายกลางในพระพุทธศาสนา

ถ้าเป็นทางสายกลางในพระพุทธศาสนา เราไปวัดไปวาเราเห็นเลย การกระทำอย่างนั้น
เป็นธุรกิจ การกระทำอย่างนั้นเป็นกระแสสังคม การกระทำอย่างนั้นสร้างแสง เราเห็นแล้วเรา
เศร้า เพราะอะไร เพราะจิตเราไม่เอา

จิตเราสงบ ถ้าจิตเราสงบขึ้นมา เราคุ้มครองดูแลมัน แล้วฝึกหัดใช้ปัญญา ปัญญาใน
พระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาคือภาวนามยปัญญา

คำว่า “ภาวนามยปัญญา” คือปัญญาเกิดจากการภาวนา ปัญญาเกิดจากจิตที่สงบแล้ว
หลวงปู่มั่นแก๊จิตๆ คือแก๊จิตให้เกิดภาวนามยปัญญา คือปัญญาเป็นมรรค ปัญญาชอบที่เกิด
จากการกระทำ ไม่ใช่เกิดจากสัญญา ไม่ใช่เกิดจากข้อมูล ไม่ใช่เกิดจากฟังเล่ามา ไม่ใช่เกิดจาก
ว่าคนบังคับให้คิดอย่างนี้ ไม่ใช่เกิดจากความกลัว ไปเที่ยวป่าช้า ไปเห็นผีแล้วกลัว กลัวผี จะไป
หักคอผี ไม่ใช่

หักคอกิเลสเราต่างหาก หักใจที่กลัว กลัว มันเริ่มกลัวมาจากไหน มันจะย้อนกลับมา
หมด เพราะอะไร

อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

ทำสมาธิไม่เป็น ไม่มีตน มีแต่เสวยมาร แล้วมารก็บังเงา แล้วก็ชักลากไป แล้วก็เชื่อเต็มตัวเลย นี่ไง งานชอบ ชอบอย่างไร ถูกชอบ ชอบอย่างไร มันไม่มีเหตุไม่มีผลนะ มันมั่งกรหยก ๕๐๐ ภาค ได้ทุกอย่าง คิดได้หมดนะ คิดได้ทั้งนั้นนะ เพราะอะไร เพราะมีจิต มีชีวิต มันคิดได้ ยิ่งคิดมากขนาดไหน มันจะอลังการไปตามที่มารมันคิด มารมันหลอก มันเป็นทางสองส่วน เป็นสามัญสำนึกของบุญและบาป เป็นของคน ไม่ใช่ทางในพระพุทธศาสนา

ทางในพระพุทธศาสนา สิ่งใดก็แล้วแต่เป็นเรื่องของโลก เขาจะมีภาคธุรกิจ มีการประชาสัมพันธ์ เรื่องของเขา เรื่องของโลกเป็นแบบนั้น ใจหรือฉลาด คนฉลาด เขามหาผลประโยชน์ของเขาเป็นธุรกิจ เป็นผลประโยชน์ เพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง บุญและบาปอีกเรื่องหนึ่ง

แต่เราเกิดมาเราก็เป็นมนุษย์เหมือนกัน เกิดเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ มีสติมีปัญญา รักษาใจของตน แล้วทำเข้าสู่ทางสายกลางในพระพุทธศาสนา มัคโค ทางอันเอก ออกจากหัวใจของเรา เอวัง